

พระราชบัญญัติคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม

พ.ศ. 2543

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับ มาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ. 2543”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“วงจรรวม” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูปที่ทำหน้าที่ทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยลำพังหรือโดย ร่วมกับผลิตภัณฑ์อื่นอันประกอบด้วยชิ้นส่วนที่สามารถกระตุ้นให้เกิดการปฏิบัติการทางอิเล็กทรอนิกส์รวมอยู่ด้วยและ ส่วนเชื่อมต่อที่เชื่อมชิ้นส่วนเหล่านั้นทั้งหมดหรือบางส่วนเข้าด้วยกัน ซึ่งได้จัดวางเป็นชั้นในลักษณะที่ผสมรวมกันอยู่ บนหรือในวัตถุกึ่งตัวนำชิ้นเดียวกัน

“แบบผังภูมิ” หมายความว่า แบบ แผนผัง หรือภาพที่สร้างขึ้นไม่ว่าจะปรากฏในรูปแบบใดเพื่อให้เห็นถึงการจัดวาง เป็นวงจรรวมในลักษณะสามมิติ

“หนังสือสำคัญแบบผังภูมิ” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อคุ้มครองแบบผังภูมิตามพระราชบัญญัตินี้

“การหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์” หมายความว่า การแสวงหาประโยชน์โดยการขาย ให้เช่า หรือโดยการกระทำ อื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด และให้หมายความรวมถึงการนำเสนอเพื่อการแสวงหาประโยชน์ ด้วย

“ผู้ทรงสิทธิ” หมายความว่า ผู้ออกแบบแบบผังภูมิซึ่งได้รับหนังสือสำคัญแบบผังภูมิ และให้หมายความรวมถึง ผู้รับโอนด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการแบบผังภูมิ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา 5 การคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวมให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ และไม่อยู่ในบังคับกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร

หมวด 2

การคุ้มครองแบบผังภูมิ

ส่วนที่ 1

การขอรับความคุ้มครองแบบผังภูมิ

มาตรา 6 แบบผังภูมิที่สามารถขอรับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ได้แก่

(1) แบบผังภูมิที่ผู้ออกแบบได้สร้างสรรค์ขึ้นเองและไม่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปในอุตสาหกรรมวงจรรวม

(2) แบบผังภูมิที่ผู้ออกแบบได้สร้างสรรค์ขึ้นใหม่โดยนำเอาชิ้นส่วน ส่วนเชื่อมต่อ แบบผังภูมิหรือวงจรรวมอันเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปในอุตสาหกรรมวงจรรวมมาจัดวางใหม่ ในลักษณะที่ทำให้เกิดเป็นแบบผังภูมิที่ไม่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปในอุตสาหกรรมวงจรรวม

มาตรา 7 ผู้ออกแบบแบบผังภูมิเป็นผู้มีสิทธิขอรับความคุ้มครองแบบผังภูมิตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 8 สิทธิขอรับความคุ้มครองแบบผังภูมิที่ผู้ออกแบบได้สร้างสรรค์ขึ้นในฐานะพนักงาน หรือลูกจ้างให้ตกเป็นของพนักงานหรือลูกจ้างนั้น เว้นแต่จะมีหนังสือตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่ผู้ออกแบบได้สร้างสรรค์แบบผังภูมิขึ้นโดยการรับจ้างบุคคลอื่น ให้ผู้ว่าจ้างเป็นผู้มีสิทธิขอรับความคุ้มครองในแบบผังภูมินั้น เว้นแต่จะมีหนังสือตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 9 ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคลย่อมมีสิทธิขอรับความคุ้มครองในแบบผังภูมิที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการจ้างหรือตามคำสั่งหรือในความควบคุมขององค์กรนั้น เว้นแต่จะมีหนังสือตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 10 สิทธิขอรับความคุ้มครองแบบผังภูมีย่อมโอนและรับมรดกกันได้ การโอนสิทธิขอรับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอน

มาตรา 11 ถ้ามีบุคคลหลายคนสร้างสรรค์แบบผังภูมิร่วมกัน บุคคลเหล่านั้นมีสิทธิขอรับความคุ้มครองในแบบผังภูมินั้นร่วมกัน

ในกรณีที่ผู้ออกแบบแบบผังภูมิร่วมคนใดไม่ยอมรับร่วมขอรับความคุ้มครอง แบบผังภูมิหรือติดต่อไม่ได้หรือไม่มีสิทธิขอรับความคุ้มครองในแบบผังภูมิ ผู้ออกแบบแบบผังภูมิคนอื่นจะขอรับความคุ้มครองสำหรับแบบผังภูมิที่ได้สร้างสรรค์ร่วมกันนั้นในนามของตนเองก็ได้

ผู้ออกแบบแบบผังภูมิร่วมซึ่งไม่ได้ร่วมขอรับความคุ้มครองแบบผังภูมิจะยื่นคำขอเข้าเป็นผู้ร่วมขอรับความคุ้มครองแบบผังภูมิเมื่อใดก็ได้ก่อนมีการออกหนังสือสำคัญแบบผังภูมิให้แก่ผู้ออกแบบร่วม ซึ่งได้ยื่นคำขอรับความคุ้มครองไว้ก่อนแล้ว โดยยื่นคำขอพร้อมด้วยพยานหลักฐานที่แสดงว่า ผู้ขอ เป็นผู้ออกแบบร่วมจริงและให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนว่าผู้ขอเป็นผู้ออกแบบร่วมกันหรือไม่ และรายงานให้อธิบดีทราบเพื่อมีคำวินิจฉัย ในการนี้ให้แจ้งกำหนดวันสอบสวนและส่งสำเนาคำขอไปยังผู้ขอรับความคุ้มครองและผู้ร่วมขอรับความคุ้มครองแบบผังภูมิคนอื่นด้วย

ผู้ออกแบบผังภูมิร่วมมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแล้ว ถ้าผู้ออกแบบแบบผังภูมิของวงจรรวมไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลได้ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น ถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

การยื่นคำขอและการสอบสวนตามวรรคสามให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน กฎกระทรวง

มาตรา 12 ในกรณีที่บุคคลหลายคนต่างสร้างสรรค์แบบผังภูมิที่เหมือนกันโดยมิได้สร้างสรรค์ร่วมกัน ให้ผู้ยื่นคำขอรับความคุ้มครองก่อนเป็นผู้มีสิทธิได้รับความคุ้มครองแบบผังภูมิ ในกรณีที่ยื่นคำขอรับความคุ้มครองในวันเดียวกันให้ผู้ขอรับความคุ้มครองทำความเข้าใจกันว่าจะให้บุคคลใดเป็นผู้มีสิทธิได้รับความคุ้มครองแต่ผู้เดียวหรือมีสิทธิได้รับความคุ้มครองร่วมกัน ถ้าตกลงกันไม่ได้ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดให้ผู้ยื่นคำขอรับความคุ้มครองในลำดับก่อนในวันดังกล่าวเป็นผู้มีสิทธิได้รับความคุ้มครอง

มาตรา 13 บุคคลซึ่งจะมีสิทธิขอรับความคุ้มครองแบบผังภูมิตามพระราชบัญญัตินี้ต้องมีคุณสมบัติ อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) มีสัญชาติไทย หรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย

(2) มีสัญชาติของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวมซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

(3) มีภูมิสำเนาหรือสถานที่ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์แบบผังภูมิหรือการผลิตวงจรรวมอย่างจริงจังในประเทศไทยหรือประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวมซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

ส่วนที่ 2

การจดทะเบียนแบบผังภูมิและระยะเวลาการคุ้มครอง

มาตรา 14 บุคคลที่มีสิทธิขอรับความคุ้มครองตามที่กำหนดในมาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 9 มาตรา 10 หรือมาตรา 11 ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา 12 มีสิทธิยื่นขอจดทะเบียนเพื่อคุ้มครองแบบผังภูมิได้

ในกรณีที่ได้นำแบบผังภูมิออกหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์แล้วไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักรการยื่นขอจดทะเบียนแบบผังภูมิตั้งกล่าวต้องกระทำภายในสองปีนับแต่วันที่ได้นำแบบผังภูมินั้นออกหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เป็นครั้งแรก

แบบผังภูมิที่ไม่มีการนำออกหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ภายในสิบห้าปีนับแต่วันที่สร้างสรรค์แบบผังภูมินั้นเสร็จสิ้นไม่อาจจดทะเบียนได้

มาตรา 15 การจดทะเบียนแบบผังภูมิเพื่อขอรับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำขอจดทะเบียนต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อ สัญชาติ ภูมิลำเนาและที่อยู่ของผู้ออกแบบ รวมทั้งการโอนสิทธิขอรับความคุ้มครอง หากมีการโอนสิทธิดังกล่าว
- (2) วันที่สร้างสรรค์และวันที่ได้นำแบบผังภูมิออกหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เป็นครั้งแรก พร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับการนำออกหาประโยชน์
- (3) ภาพวาด หรือภาพถ่ายลายเส้นที่แสดงแบบผังภูมิ หรือสิ่งอื่นที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน รวมทั้งข้อมูลการทำงานทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ของวงจรรวมนั้น
- (4) ตัวอย่างของวงจรรวมที่มีแบบผังภูมิปรากฏในกรณีที่มีการนำออกหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์แล้ว และ
- (5) รายการอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 16 ในการจดทะเบียนแบบผังภูมิ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอจดทะเบียนให้ถูกต้อง ตามมาตรา 14 และมาตรา 15 และทำรายงานการตรวจสอบเสนอต่ออธิบดี

มาตรา 17 ในกรณีที่คำขอจดทะเบียนแบบผังภูมิเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา 14 และมาตรา 15 ให้อธิบดีมีคำสั่งรับจดทะเบียนออกหนังสือสำคัญแบบผังภูมิให้แก่ผู้ขอจดทะเบียน ประกาศโฆษณาการรับจดทะเบียน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนชำระค่าธรรมเนียมการออก หนังสือสำคัญแบบผังภูมิ และค่าธรรมเนียมการประกาศโฆษณา ทั้งนี้ ตามวิธีการและระยะเวลา ที่กำหนดในกฎกระทรวง

หากผู้ขอจดทะเบียนแบบผังภูมิไม่ชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ขอจดทะเบียนละทิ้งคำขอจดทะเบียน

หนังสือสำคัญแบบผังภูมิให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่หนังสือสำคัญแบบผังภูมิสูญหาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ทรงสิทธิขอรับใบแทนหนังสือ สำคัญแบบผังภูมิได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 18 ในกรณีที่คำขอจดทะเบียนแบบผังภูมิไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา 14 หรือมาตรา 15 ให้อธิบดีมีคำสั่งยกคำขอจดทะเบียนและให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแล้ว ถ้าผู้ขอจดทะเบียนไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้มีสิทธินำคดีไปศาลได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น ถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สิ้นสุด

มาตรา 19 สิทธิในแบบผังภูมิจะได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้เมื่อได้รับจดทะเบียน และออกหนังสือสำคัญให้แล้ว

หนังสือสำคัญแบบผังภูมิให้มีอายุสิบปีนับแต่วันที่ยื่นขอจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ หรือวันที่นำแบบผังภูมิออกหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เป็นครั้งแรกไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร แล้วแต่วันใดจะเกิดขึ้นก่อน แต่ทั้งนี้ไม่เกินสิบห้าปีนับแต่วันที่สร้างสรรค์แบบผังภูมินั้นเสร็จสิ้นแล้ว

มาตรา 20 ผู้ทรงสิทธิต้องเสียค่าธรรมเนียมรายปีตามที่กำหนดในกฎกระทรวงโดยเริ่มตั้งแต่ปีที่ห้าของอายุการคุ้มครองแบบผังภูมิ และต้องชำระภายในหกสิบวันนับแต่วันเริ่มต้นระยะเวลาของปีที่ทำนั้นและของปีต่อไปทุกปี

ถ้าผู้ทรงสิทธิไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามวรรคหนึ่ง ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละสามสิบของเงินค่าธรรมเนียมรายปี

ถ้าผู้ทรงสิทธิไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีและค่าธรรมเนียมเพิ่มภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นกำหนดชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าสิทธิในแบบผังภูมินั้นสิ้นสุดลง ในกรณีนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศให้ทราบถึงการสิ้นสุดการคุ้มครองของแบบผังภูมิดังกล่าว

มาตรา 21 ผู้ทรงสิทธิจะขอชำระค่าธรรมเนียมรายปีล่วงหน้าโดยชำระทั้งหมดในคราวเดียวแทนการชำระค่าธรรมเนียมรายปีได้

ในกรณีที่ผู้ทรงสิทธิได้ชำระค่าธรรมเนียมรายปีล่วงหน้าแล้วแต่ได้มีการแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมรายปี หรือผู้ทรงสิทธิสละสิทธิในแบบผังภูมิ หรือมีการเพิกถอนการจดทะเบียนแบบผังภูมินั้น ผู้ทรงสิทธิไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีเพิ่มเติม หรือไม่มีสิทธิรับคืนค่าธรรมเนียมรายปีที่ได้จ่ายล่วงหน้าไปแล้วนั้น

มาตรา 22 ผู้ทรงสิทธิมีสิทธิแต่ผู้เดียวที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) ทำซ้ำซึ่งแบบผังภูมิที่ตนได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้

(2) นำเข้ามาในราชอาณาจักร ขาย หรือจำหน่ายโดยวิธีการใดเพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ซึ่งแบบผังภูมิที่ตนได้รับความคุ้มครอง หรือวงจรรวมที่มีแบบผังภูมิที่ตนได้รับความคุ้มครองประกอบอยู่ด้วย หรือผลิตภัณฑ์ที่มีวงจรรวมดังกล่าวประกอบอยู่ด้วย

การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตามวรรคหนึ่งโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิ ให้ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ทรงสิทธิ

ในกรณีที่มีการละเมิดสิทธิของผู้ทรงสิทธิโดยกระทำการใดตาม (2) ต่อบางกรรมหรือผลิตภัณฑ์ที่มีแบบผังภูมิของผู้ทรงสิทธิประกอบอยู่ด้วย หากผู้กระทำได้นำแบบผังภูมิของผู้ทรงสิทธิออกจากวงจรรวมหรือผลิตภัณฑ์นั้น หรือได้รับอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิในภายหลังแล้วให้กระทำการนั้นได้

มาตรา 23 การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่แบบผังภูมิที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้มีให้ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ทรงสิทธิ

(1) การทำซ้ำเพื่อใช้ในการประเมิน การวิเคราะห์ การวิจัย หรือการเรียนการสอน

(2) การนำแบบผังภูมิที่มีลักษณะตามมาตรา 6 ที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยผลของการกระทำตาม (1) ไปประกอบในวงจรรวม หรือการกระทำตามมาตรา 22 ต่อบางผังภูมิดังกล่าว

(3) การทำซ้ำเพื่อประโยชน์ของตนเองอันมิใช่การกระทำเพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

(4) การกระทำตามมาตรา 22 (2) ต่อบางกรรมที่มีแบบผังภูมิที่ผู้ทรงสิทธิได้รับความคุ้มครองประกอบอยู่ด้วย หรือแก่ผลิตภัณฑ์ที่มีวงจรรวมดังกล่าวประกอบอยู่ด้วย หากผู้กระทำมิได้รู้หรือมีเหตุอันควรรู้ในขณะที่ได้มาซึ่งวงจรรวมหรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าวว่ามีแบบผังภูมิอันละเมิดสิทธิของผู้ทรงสิทธิประกอบอยู่ด้วย ในกรณีนี้เมื่อผู้กระทำดังกล่าวได้รับแจ้งว่าวงจรรวม หรือผลิตภัณฑ์นั้นมีแบบผังภูมิอันละเมิดสิทธิของผู้ทรงสิทธิก็ให้กระทำการตามมาตรา 22 (2) ต่อไปได้เฉพาะกับวงจรรวมหรือผลิตภัณฑ์ที่ตนยังคงมีเหลืออยู่หรือที่ได้ส่งไว้เพื่อจำหน่ายก่อนรับแจ้ง โดยให้จ่ายค่าใช้สิทธิแก่ผู้ทรงสิทธิเป็นจำนวนอันสมควรที่จะพึงใช้กันในทางการค้า

(5) การกระทำตามมาตรา 22 (2) ต่อบางผังภูมิหรือวงจรรวมที่ได้มาโดยชอบจากการนำออกหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ของผู้ทรงสิทธิ

(6) การกระทำใดตามมาตรา 22 โดยบุคคลที่สร้างสรรค์แบบผังภูมิที่เหมือนกับแบบผังภูมิ ที่ผู้ทรงสิทธิได้รับความคุ้มครองโดยบุคคลที่สร้างสรรค์ดังกล่าวได้สร้างสรรค์ด้วยตนเอง

หมวด 3

การอนุญาตให้ใช้สิทธิและการโอนสิทธิในแบบผังภูมิ

มาตรา 24 ผู้ทรงสิทธิจะอนุญาตให้บุคคลใดใช้สิทธิในแบบผังภูมิของตนตามมาตรา 22 หรือจะโอนสิทธินั้นให้แก่บุคคลอื่นก็ได้ การอนุญาตให้ใช้สิทธิและการโอนสิทธิดังกล่าวต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่ออธิบดี

ในกรณีที่ผู้ทรงสิทธิร่วมการอนุญาตให้ใช้สิทธิหรือการโอนสิทธิในแบบผังภูมิตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ทรงสิทธิร่วมทุกคน ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งให้รับจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิหรือสัญญาโอนสิทธิให้อธิบดีมีคำสั่งประกาศโฆษณาการรับจดทะเบียนสัญญาดังกล่าว

การขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิและสัญญาโอนสิทธิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 25 การอนุญาตให้ใช้สิทธิตามมาตรา 24 ผู้ทรงสิทธิจะกำหนดเงื่อนไขข้อจำกัดสิทธิหรือค่าตอบแทนในลักษณะที่เป็นการจำกัดหรือกีดกันการแข่งขันตามกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้าไม่ได้

ในกรณีที่อธิบดีเห็นว่าข้อความใดในสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิขัดต่อบทบัญญัติวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีเสนอให้คณะกรรมการวินิจฉัย ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าข้อสัญญานั้นขัดต่อบทบัญญัติวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีสั่งไม่รับจดทะเบียนสัญญานั้น เว้นแต่คู่สัญญาจะมีเจตนาให้ส่วนที่สมบูรณ์แห่งสัญญานั้นแยกจากส่วนที่ไม่สมบูรณ์ได้ ในกรณีนี้ อธิบดีจะสั่งรับจดทะเบียนสัญญาบางส่วนก็ได้

เมื่อคณะกรรมการได้วินิจฉัยตามวรรคสองแล้ว ถ้าผู้มีส่วนได้เสียไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น ถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

มาตรา 26 ในกรณีที่ผู้ทรงสิทธิอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้สิทธิในแบบผังภูมิโดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา 24 วรรคหนึ่ง อธิบดีอาจขอให้คณะกรรมการสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนแบบผังภูมินั้นได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 27 การขอจดทะเบียนการรับโอนสิทธิในแบบผังภูมิโดยทางมรดกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ทรงสิทธิไม่มีทายาท การคุ้มครองตามหนังสือสำคัญแบบผังภูมิเป็นอันสิ้นสุดลง

หมวด 4

การเพิกถอนการจดทะเบียนและการสิ้นสุดการคุ้มครองแบบผังภูมิ

มาตรา 28 ภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศโฆษณาการจดทะเบียนแบบผังภูมิ บุคคลผู้มีส่วนได้เสียอาจขอให้อธิบดีสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนแบบผังภูมิที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา 14 หรือมาตรา 15 ก็ได้

เมื่ออธิบดีได้พิจารณารายงานการตรวจสอบและมีคำสั่งยกคำขอเพิกถอนการจดทะเบียน หรือคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนแบบผังภูมิแล้ว ให้แจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอเพิกถอน และผู้ทรงสิทธิทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้ขอเพิกถอนหรือผู้ทรงสิทธิอาจอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น

การขอเพิกถอนการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งและการอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามวรรคสามให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 29 เมื่อคณะกรรมการได้มีคำวินิจฉัยการอุทธรณ์ตามมาตรา 28 แล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัย พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอเพิกถอนและผู้ทรงสิทธิทราบโดยไม่ชักช้า

ถ้าผู้ขอเพิกถอนหรือผู้ทรงสิทธิไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้มีสิทธินำคดีไปสู่ ศาลได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น ถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

มาตรา 30 ในกรณีที่มีการจดทะเบียนแบบผังภูมิที่ไม่มีลักษณะตามมาตรา 6 ให้ถือว่าการจดทะเบียนแบบผังภูมินั้นไม่สมบูรณ์

ในกรณีที่อธิบดีเห็นว่าแบบผังภูมิใดที่ได้รับจดทะเบียนไม่มีลักษณะตามมาตรา 6 ให้อธิบดีสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงและรายงานให้คณะกรรมการทราบเพื่อให้คณะกรรมการสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนแบบผังภูมินั้น ในการสอบสวนดังกล่าวให้ผู้ทรงสิทธิให้ถ้อยคำชี้แจงหรือแสดงหลักฐานได้และอธิบดีจะเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำชี้แจงหรือส่งหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้

ถ้าผู้ทรงสิทธิไม่เห็นด้วยกับคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนของคณะกรรมการ ให้มีสิทธินำคดีไปศาลได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้นถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งเพิกถอนของคณะกรรมการเป็นที่สุด

มาตรา 31 สิทธิในแบบผังภูมิของผู้ทรงสิทธิสิ้นสุดลงเมื่อ

- (1) ผู้ทรงสิทธิสละสิทธิในแบบผังภูมิโดยขอคืนหนังสือสำคัญแบบผังภูมิ
- (2) แบบผังภูมิตั้งระยะเวลาการคุ้มครองตามมาตรา 19 หรือการคุ้มครองสิทธิสิ้นสุดลง ตามมาตรา 20 วรรคสาม
- (3) ผู้ทรงสิทธิตายและไม่มีทายาท หรือ
- (4) อธิบดีหรือคณะกรรมการมีคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือคำพิพากษาอันเป็นที่สุด ให้เพิกถอนการจดทะเบียนแบบผังภูมิ

หมวด 5

การบังคับใช้สิทธิในแบบผังภูมิ

มาตรา 32 เมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันรับจดทะเบียนและออกหนังสือสำคัญแบบผังภูมิ บุคคลอื่นจะยื่นคำขอใช้สิทธิในแบบผังภูมิของผู้ทรงสิทธิตามมาตรา 22 ต่ออธิบดีก็ได้ ถ้าปรากฏว่าผู้ทรงสิทธิใช้สิทธิในลักษณะที่เป็นการจำกัดหรือกีดกันการแข่งขันตามกฎหมาย ว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

ในการขอใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ผู้ขอใช้สิทธิต้องแสดงว่าผู้ขอได้พยายามดำเนินการขออนุญาต ใช้สิทธิในแบบผังภูมิจากผู้ทรงสิทธิโดยได้เสนอเงื่อนไขและค่าตอบแทนที่เพียงพอตามพหุติการณแห่งกรณีแล้วแต่ไม่สามารถตกลงกันได้ภายในระยะเวลาอันสมควร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 33 เมื่ออธิบดีมีคำสั่งเกี่ยวกับคำขอใช้สิทธิที่ยื่นตามมาตรา 32 แล้ว ผู้ขอใช้สิทธิ ผู้ทรงสิทธิ หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิอาจอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลให้คู่กรณีทราบโดยไม่ชักช้า

ถ้าผู้ขอใช้สิทธิ ผู้ทรงสิทธิ หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของ คณะกรรมการให้มีสิทธินำคดีไปศาลได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น ถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

มาตรา 34 เพื่อการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ การรักษาความปลอดภัย สุขภาพอนามัย หรือสิ่งแวดล้อม หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่นที่มีไว้วัตถุประสงค์เพื่อการค้า ส่วนราชการ หน่วยงาน

ของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล อาจขอใช้สิทธิในแบบผังภูมิอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา 22 ก็ได้ โดยกระทำการนั้นเองหรือให้บุคคลอื่นกระทำแทน

ในการใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง หน่วยงานที่ขอใช้สิทธิจะต้องเสียค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่ผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามมาตรา 24 และให้อธิบดีแจ้งให้ผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทราบเป็นหนังสือโดยไม่ชักช้า

ในการขอใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานที่ขอใช้สิทธิยื่นคำขอเสนอค่าตอบแทนและเงื่อนไขในการใช้สิทธิต่ออธิบดี ถ้าผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่เห็นด้วยกับจำนวนค่าตอบแทนผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำขอเสนอค่าตอบแทนนั้น การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแล้ว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

มาตรา 35 ในภาวะสงครามหรือในภาวะฉุกเฉินเพื่อการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศและรักษาความมั่นคงแห่งชาตินายกรัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งใช้สิทธิในแบบผังภูมิใดก็ได้โดยเสียค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่ผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ และต้องแจ้งให้ผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทราบเป็นหนังสือโดยไม่ชักช้า

ถ้าผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่เห็นด้วยกับจำนวนค่าตอบแทน ผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแล้ว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

มาตรา 36 การอนุญาตให้ใช้สิทธิตามหมวดนี้ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้ทรงสิทธิในการใช้สิทธิของตน หรือในการอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้สิทธิดังกล่าว และผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิจะอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้สิทธิที่ได้รับอนุญาตไม่ได้

มาตรา 37 ในกรณีที่พฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไปจากเวลาที่ได้มีการอนุญาตให้ใช้สิทธิตามหมวดนี้ ผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามมาตรา 24 อาจมีคำขอต่ออธิบดีเพื่อให้เปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่กำหนดให้ผู้ได้รับอนุญาตปฏิบัติก็ได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าเหตุแห่งการอนุญาตให้ใช้สิทธิตามหมวดนี้ได้หมดสิ้นไปแล้ว และไม่น่าจะเกิดขึ้นได้อีกและการยกเลิกการอนุญาตให้ใช้สิทธิจะไม่กระทบกระเทือนสิทธิหรือประโยชน์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิเกินสมควร หรือในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามมาตรา 24 อาจมีคำขอต่ออธิบดีเพื่อให้ยกเลิกการอนุญาตเสียก็ได้

การขอเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขตามวรรคหนึ่งหรือยกเลิกการอนุญาตให้ใช้สิทธิตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 38 ผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิอาจอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามมาตรา 37 ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลได้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น ถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

หมวด 6

คณะกรรมการแบบฝังภูมิ

มาตรา 39 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการแบบฝังภูมิ” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ อุตสาหกรรม และนิติศาสตร์ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสิบสองคนเป็นกรรมการ โดยให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชนไม่เกินหกคน

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการในกรมทรัพย์สินทางปัญญาเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา 40 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้
- (2) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามพระราชบัญญัตินี้
- (3) พิจารณาเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับแบบฝังภูมิตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย
- (4) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 41 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา 41 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือ
- (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 43 ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา 44 ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้วแต่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้ง
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา 45 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึง
จะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือก
กรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนน
เสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 46 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่
คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำมาตรา 45 มาใช้บังคับแก่การประชุมของอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา 47 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้คณะกรรมการหรืออนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้อง
มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือสิ่งใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ตามระเบียบที่
คณะกรรมการกำหนด

หมวด 7

บทกำหนดโทษ

มาตรา 48 ผู้ใดกระทำการตามมาตรา 22 (1) โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่น
บาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา 49 ผู้ใดกระทำการตามมาตรา 22 (2) โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่น
บาทถึงสองแสนบาท

มาตรา 50 ผู้ใดยื่นคำขอหรือเอกสารอื่นใดเกี่ยวกับการจดทะเบียนหรือการเพิกถอนการจดทะเบียนแบบผังภูมิหรือการ
โอนสิทธิหรือการอนุญาตให้ใช้สิทธิในแบบผังภูมิโดยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จแก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือ
คณะกรรมการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 51 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 47 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 52 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ
หรือผู้แทนนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นหรือ
ยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา 53 ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาว่าผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิดตามมาตรา 48 หรือมาตรา 49 ให้ศาลมี
คำสั่งริบแบบผังภูมิ หรือวงจรรวม หรือผลิตภัณฑ์ที่ละเมิดสิทธิของผู้ทรงสิทธิที่อยู่ในความครอบครองของผู้กระทำ
ความผิดเสียทั้งสิ้น ในกรณีที่ศาลเห็นสมควร ศาลอาจมีคำสั่งให้ทำลายแบบผังภูมิ หรือวงจรรวม หรือผลิตภัณฑ์
ดังกล่าว หรือให้ดำเนินการอย่างอื่นเพื่อป้องกันมิให้มีการนำเอาสินค้าดังกล่าวออกจำหน่ายอีกก็ได้

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดได้นำแบบผังภูมิหรือวงจรรวมของผู้ทรงสิทธิออกจากวงจรรวม หรือผลิตภัณฑ์ที่ละเมิดสิทธิของผู้ทรงสิทธิแล้ว ศาลจะสั่งริบหรือมีคำสั่งอื่นตามวรรคหนึ่งได้เฉพาะกับวงจรรวมหรือผลิตภัณฑ์ที่ยังคงละเมิดสิทธิของผู้ทรงสิทธิ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

ค่าขอจดทะเบียนแบบผังภูมิ ฉบับละ	1,000 บาท
การประกาศโฆษณาการรับจดทะเบียนแบบผังภูมิ	500 บาท
หนังสือสำคัญแบบผังภูมิ ฉบับละ	1,000 บาท
ค่าขอเพิกถอนการจดทะเบียนแบบผังภูมิ ฉบับละ	500 บาท
ค่าอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดี ฉบับละ	1,000 บาท
ค่าธรรมเนียมรายปี	
ปีที่ 2	2,000 บาท
ปีที่ 3	4,000 บาท
ปีที่ 4	6,000 บาท
ปีที่ 5	20,000 บาท
ปีที่ 6	30,000 บาท
ปีที่ 7	40,000 บาท
ปีที่ 8	50,000 บาท
ปีที่ 9	60,000 บาท
ปีที่ 10	70,000 บาท
หรือชำระในคราวเดียว	280,000 บาท
ค่าขอจดทะเบียนสิทธิอนุญาตให้ใช้สิทธิในแบบผังภูมิ ฉบับละ	500 บาท
ค่าขอจดทะเบียนรับโอนสิทธิในแบบผังภูมิ ฉบับละ	500 บาท
ค่าขอใช้สิทธิในแบบผังภูมิ ฉบับละ	500 บาท
ใบอนุญาตให้ใช้สิทธิในแบบผังภูมิ ฉบับละ	1,000 บาท
ใบแทนหนังสือสำคัญแบบผังภูมิ ฉบับละ	100 บาท

ใบอนุญาตให้ใช้สิทธิในแบบผังภูมิ ฉบับละ	100 บาท
การตัดสำเนาเอกสาร หน้าละ	10 บาท
การรับรองสำเนาเอกสาร เอกสารเกิน 10 หน้า หน้าละ	100 บาท
เอกสารไม่เกิน 10 หน้า หน้าละ	10 บาท
คำขออื่นๆ ฉบับละ	100 บาท

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 117 ตอนที่ 41 ก วันที่ 12 พฤษภาคม 2543